

DRAUGAS

LITHUANIAN WORLD-WIDE NEWS

ANTRADIENIS – TUESDAY, RUGPJŪČIO – AUGUST 16, 2016 • Vol. CVII Nr. 97 Kaina 1 dol.

PERIODICALS

NEWSPAPER – DO NOT DELAY – Date Mailed 08-15-2016

Paminėtos Prezidento A. Smetonos gimimo metinės

Šeštadienį Užugiryje, Ukmergės rajone, Lietuvos prezidento Antano Smetonos dvare, buvo švenčiamos Prezidento 142-osios gimimo metinės. Minėjimas prasidėjo vidurdienį šv. Mišiomis Šv. Antano Paduviečio bažnyčioje Lėne. Jose giedojo mecosopranas Eugenija Klivickaitė.

Po Mišių prasidėjo Prezidento A. Smetonos gimtadienio minėjimo iškilmės Prezidento tėviškėje Užulėnyje, prie gimtojo namo pamatų. Minėjime dalyvavo LR Seimo pirmininkė Loreta Grauzinienė.

Vėliau vyko teatralizuotos paties Prezidento Antano Smetonos ir jo žmonos Sofijos svečių sutiktuvės. Prezidentas A. Smetona pasakė iškilmingą kalbą, bendravo su šventės dalyviais. Įvairių tarpukario Lietuvos organizacijų, judėjimų, būrelių atstovų dalyviai – jaun lietuviai, pavasarininkai, išeivijos lietuviai, vietos bendruomenės atstovai ir kiti sveikino Prezidentą. Koncertavo grupės „Rhythm Junkies“ ir „The Ditties“. Buvo šokamas lindihopas, renkama gražiausia Užugirio kiemo ponija. Visi šventės dalyviai vaišinosi Prezidento A. Smetonos mėgstamais valgiais: šaltibarščiais, bulvėmis, silke, gira ir tuo, ką patys atsivežė. – 2 psl.

Prezidento A. Smetonos gimimo diena kasmet švenčiama jo tėviškėje. J. Vaiškūno nuotr.

ŠIAME NUMERYJE:

G. Kadžytė: gavai gera – padėkok – 3 psl.

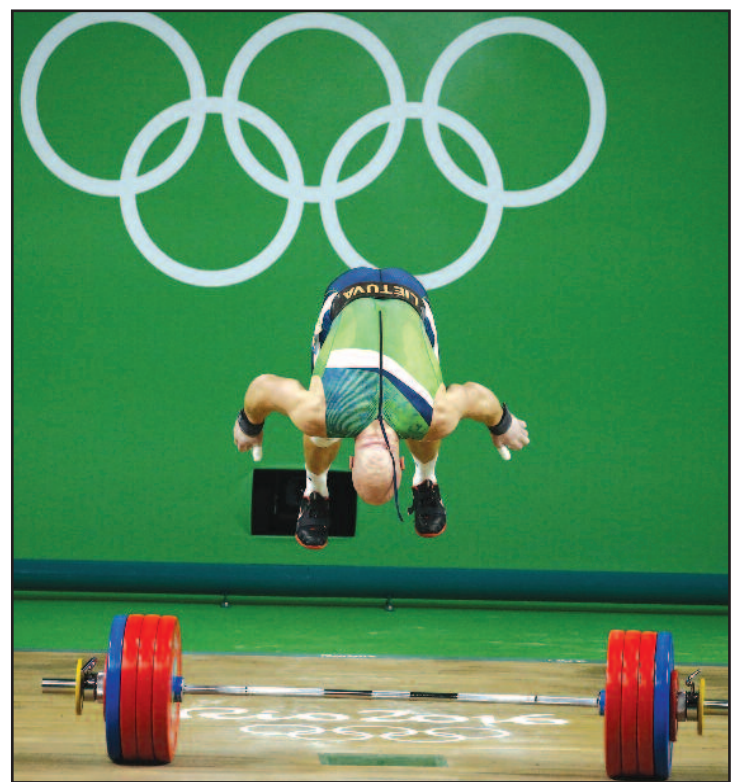
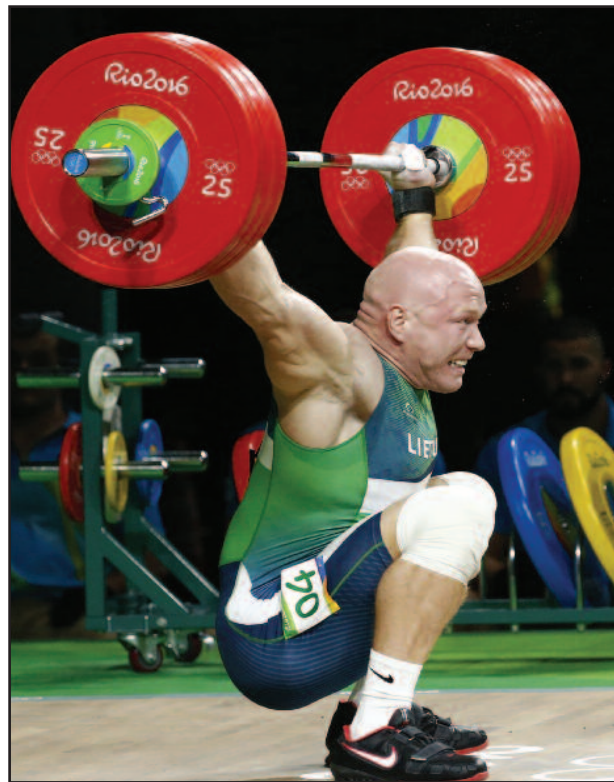
Lietuvos vyčių 103-iajam suvažiavimui pasibaigus – 4 psl.

DRAUGAS

Mano laikraštis nuolatinis, patikimas, mus rišantis.

Savaitgalį – dar vienas medalis

MONIKA JUODEŠKAITĖ

Antasis savaitgalis Rio Olimpinėse žaidynėse Lietuvai padovanojo dar vieną olimpinį medalį! Sunkiosios atletikos atstovas Aurimas Didžbalis prie savo Europos čempionato aukso ir Pasaulio čempionato bronzos pridėjo ir olimpinę bronzą. Didžbalis kovojo 94 kilogramų kategorijoje, rovimo ir stūmimo rungtyse. Susumavus geriausius sportininkų rezultatus buvo paskelbti nugalėtojai. Lietuvis rovimo rungtyje trečiuoju bandymu įveikė 177 kilogramus, o stūmimo rungtyje Aurimui be vargo pakluso 220 kilogramų štanga. Dvikovėje surinkęs 392 kilogramus Didžbalis 11 kilogramų skirtumu pralaimėjo olimpiniam čempionui iš Irano Moradi Sohrab. Lietuvis nuostabiu salto apvainikavo savo bronzinį pasirodymą. Į savo sąskaitą dar vieną medalį pridėjusi Lietuva, Rio Olimpinėse žaidynių medalių lentelėje užima 51 vietą. – 6 psl.

Sunkiaatletis Aurimas Didžbalis laimėjo bronzą ir iš džiaugsmo atliko įspūdingą salto. EPA-ELTA ir A. Pliadžio nuotr.

Geriausias būdas padrąsinti save – tai padrąsinti ką nors kitą – Mark Twain

Po langais augo gėlių darželis.

V. Zaikausko ir internetinių šaltinių nuotraukos

Etnologė Gražina Kadžytė

Gavai gera – padėkok

Vakar, rugpjūčio 15 dieną, šventėme vieną gražiausių vasaros švenčių – Žolinę. Ką ji reiškė mūsų protėviams, ką simbolizavo – pasakoja Lietuvos literatūros ir tautosakos instituto etnologė **Gražina Kadžytė**.

Žolinė ar Žolinės?

Oficialus šventės pavadinimas – Žolinė (Švč. Mergelės Marijos ėmimo į dangų diena). Tik vienskaitos forma (Žolinė) teikiama ir „Dabartinės lietuvių kalbos žodyne“, ir „Lietuvių kalbos žodyne“. Daugiskaitos forma kartais pavartojama dėl analogijos su daugiskaitiniais švenčių pavadinimais (plg. Kalėdos, Velykos, Joninės, Kazimierinės, petrinės).

Šventės pavadinimas kirčiuojamas dvejopai. Pirmenybė teikiama 2-ajai kirčiuotei – Žolinė, Žolinės, Žolinę (dgs. G. Žolinės)..., tačiau galimas ir 1-osios kirčiuotės variantas – Žolinė, Žolinės, Žolinę (dgs. G. Žolines)...

Kas yra žolinė?

Žolinė – padėkos ir brandos diena. Joje susilieja dvi šventės prasmės: ta senoji – baltiškoji, ikikrikščioniškojo laikotarpio, ikikrikščioniškos baltų kultūros, kada žmogus dėkojo saulei, vėjui, visoms gamtos jėgoms ir vėlesnioji – krikščionybės atnešta Žolinės prasmė.

Ikikrikščioniškojo tikėjimo Žolinės dieną žmogus dėkojo Sukūrėjui, visoms gamtos jėgoms, Žemynai, Krūminei, daugybei dievybių, kurios patenka į visą didžiulį mūsų dievų, dievybių ir dvasių sąrašą. Tiesa, kartais istorikams bei etnografams, etnologams kai kurių jų egzistavimas, buvimas mūsų protėvių olimpe kelia klausimų, nes arba abejotini jų aprašymų šaltiniai, arba jokiais kitokiais šaltiniais nepagrindžiama jų vieta mitologinėje baltų sistemoje. O apie kai kurias iš viso abejojama buvus... Tačiau štai visai neseniai skaičiau apie Apydėmę – tai yra sunykusių, nebegyvenamų sodybų deivė. Bet gal tai tėra bendrinis žodis – sunykus sodybai, jos buvusioje vietoje dar išlieka žemėje tokia dėmė, kurioje ilgokai prastai auga ir žolės, ir medžiai. Taigi, tai yra bendrinis žodis, bet kai kurie autoriai tvirtina buvus dievybę tokiu vardu – Apydėmė. Reikia tikėtis, kad ateities mokslininkai ras atsakymą į šitą ir kitus klausimus, kurie ligi dabar yra atviri, neišspręsti, arba neišsprendžiami.

Žinojo, kaip elgtis su nedėkingaisiais

Jau anais laikais žmonės buvo išmintingi, ir gerai suvokė, kad žmogus nėra joks gamtos valdovas, o tik jos dalis, geriausiai atveju, jos bendradarbis. Tačiau kokiame santykiyje su gamta bebūtum – vis vien jai dėkoti privalai.

Dėkota ne vien gamtai, bet ir greta esantiems: giminaičiams, kaimynams, padėjusiems tais metais gyventi ir maitintis, dirbti kartu. Padėka yra kiekvieno mąstančio žmogaus sąmonėje ir širdyje. Gavai gera – padėkok. Tai sąžinės, savivokos reikalas.

O be to buvo galvojama, kad gerą gavęs, tačiau tinkamai nepadėkojęs, neatsiskaitęs už gerą, kitą kartą pagalbos gali ir nebesulaukti. Su nedėkingais bendruomenėse buvo elgtasi kitaip, nei su mokančiais padėkoti, parodyti pagarbą, dėmesį.

Pagal krikščioniškąjį kalendorių tai taip pat labai didelė ir svarbi diena – Švenčiausios Mergelės Marijos Ėmimo į Dangų šventė. Švenčiausioji Marija buvo pirmoji iš žmonių, kuri ne per mirtį patekusi Dangun. Pasakojama, kad apaštalai atidarę Marijos kapą, nerado jos kūno – buvo vien tik gėlės. 1950 m. popiežius Pijus XII, tikėjimą, kad Marija buvo paimta į Dangų su siela ir kūnu paskelbė dogma.

Antroji sąsaja: nuėmus derlių, nukirtus rugius, javus, jie pereina į kitą būvį, ir jis dabar suteikiamas mums, žmonėms. Tarsi perėjimas iš vieno gyvenimo į kitą. Galimybė mums atsinaujinti, kartu su augalais mintimis praeiti tuo pačiu gyvybės-mirties keliu.

Dėkodavo ir už naudą, ir už grožį

Namuose šventė prasidėdavo tuo, kad šeiminkas, šeimos galva, vos prašvitus nueidavo į svirną ir kluoną, kur jau buvo suvežtas ir sunėstas pirmasis šių metų derlius, truputį prakuldavo, suberdavo javų į baltos drobės maišelį.

Tuo metu šeiminkė apeidavo savo daržą, iš kiekvienos lysvės ko nors nuraudavo ar nuskindavo – tai kopūsto galvą, tai prieskoninių žolelių kiek tilpdavo į saujelę, tai morką ar burokėlį. Viską susidėjusi į krepšį parnešdavo namo. Jeigu šeimoje buvo merginų – jos eidavo į savo darželį ir iš ten parnešdavo po puokštelę tuomet gražiausiai žydinčių gėlių.

Beje, tradiciškai prie sodybos būdavo po du darželius: viename, paprastai po virtuvės langu, augo prieskoninės ir gydomosios žolelės, pačios būtinausios daržovės, kurios buvo būtinos kasdien virtuvėje ir tik viena-kita gėlė. Na o kitame darželyje – paprastai po seklyčios langu – augo vien tik gėlės.

Jeigu jo nebūdavo, reikėdavo, kad šioje šeimoje nėra augančių dukterų.

Iš vieno, ir iš kito darželio taip pat buvo sukomponuojamos puokštės. Tada, paprastai jau po pusryčių, šeimynos laukdavo kieme pakinkytas vežimė arklys. Sėsdavo tėvas-gaspadorius, prie savęs laikydamas maišelį su grūdais, motina – su pintinėle daržovių iš savo daržo, o dukterys su rinktinių gėlių puokštelėmis iš savo darželio.

Ir, visi kiek leido išgalės, išsipuošę, iškeliaudavo pas giminaičius, kaimynus ar į bažnyčios atlaidus.

Į kelionę paimdavo ne tik visą darbingąją šeimyną, bet ir seniausią senelį, netgi piemenuką, kurio paprastai sekmadieniais į bažnyčią neveždavo, nes jį palikdavo prižiūrėti gyvulėlių. Tai buvo šventė, kuri apimdavo visus žmones, visą didžiausią šeimyną. Yra netgi liudijimų žodinėje tautosakoje, kurioje sakoma: kas per žolinę neviešės – tas visą gyvenimą skurdžiumi ir liks.

Žolinės atlaidai Pivašiunuose.

Dalis javų – paaukojama

Jei per Žolinę važiuodavo bažnyčion, dalį vežtų javų turėdavo palikti prie bažnyčios – paprastai tai būdavo parama špitolės gyventojams. Špitolninkai – tai buvo žmonės, nebegalintys pasirūpinti savimi, ligoti, seni, vieniši. Visos parapijos rūpestis ir garbės reikalas buvo juos išlaikyti. Per Žolinę špitolninkams nieko nepalikę šykštuoliai visada buvo kaimo pašiepiami.

Beje, špitolninkai ar elgetos nebuvo veltėdžiai – jie, kiek galėdavo, kiek leisdavo jų sveikata, atitarnaudavo ar ūkininkams, parapijos, bažnyčios labui. Bent jau paskambindavo varpais, pašluodavo bažnytikaimio gatveles, turgavietę, paskalbavo bažnytinius rūbus, pan. Bent jau atsimeldavo už mirusiuosius.

Špitolninkams ar elgetoms atiduodavo ne viską, ką atsiveždavo. Vieną dalį parsivežtų atgal namo bažnyčioje pašventintų grūdų išpildavo atgal į aruodą ir sumaišydavo su visu derliumi. Taip visas metų javų derlius tapdavo pašventintu.

O iš likusios grūdų dalies iškepavo pyragų šeimai, giminėms, kaimynams.

Pagerbtos gėlės už jų grožį

Dar vienas labai svarbus Žolinės šventės elementas – Žolinės puokštė. Dabar matomos puokštės mažai primena tradicines.

IŠ LIETUVOS VYČIŲ VEIKLOS

103-iajam metiniam suvažiavimui pasibaigus

103-iojo metinio suvažiavimo atstovai ir draugai.

Pasitinkame naujas viršūnes („Looking forward to New Heights“)

REGINA JUŠKAITĖ-ŠVOBIENĖ

Prieš suvažiavimą dalyvavome išvykoje

Suvažiavimas vyko 2016 m. rugpjūčio 5–7 d. Binghamtone, New Yorke. Anksčiau atvykusiems suvažiavimo dalyviams ketvirtadienį, rugpjūčio 4 d., buvo surengta įdomi išvyka į Lackawanna kasyklą ir Athracite Heritage muziejų Scrantone, Pensilvanijoje. Ten praleidome dieną. Pirmiausia ap-

lankėme vieną seniausių kasyklų Amerikoje. Po pietų vykome į Steamtown National Park, kur važiuojame „Scranton Limited“ garo traukiniu. O po to traukėme į Maiolatesi vynu daryklą. Turėjome laiko pasivaikščioti ir apžiūrėti gražias ir įdomias vietas, taip pat ir pietauti vietiniame restorane.

103-iasis suvažiavimas

103-iasis metinis suvažiavimas vyko „The Double Tree by Hilton“ viešbutyje. Jį globojo Lietuvos vyčių 72-oji

kuopa, veikianti Binghamtone, New Yorke. Kuopos pirmininkė yra Barbara Miller. Suvažiavimas pradėtas viešbutyje šv. Mišiomis už Lietuvos vyčius, kurias aukojo dvasios vadas garbės narys prel. dr. Jozas Anderlonis. Jam asistavo specialiai iš Romos atvykęs Popiežinės Šv. Kazimiero lietuvių kolegijos rektorius kun. Audrius Arštikaitis. Giedojo dainininkė, 3-iosios kuopos pirmininkė iš Brockton, MA, Marytė Bizinkauskaitė. Pamoksle prel. J. Anderlonis priminė, kad Lietuvos vyčių organizacija turi ilgą ir garbingą is-

toriją, ji pergyveno du pasaulinius karus, 1918 ir 1990 m. Lietuvos Nepriklausomybės atkūrimą, Lietuvos priėmimą į NATO ir Europos Sąjungą. Visur ir visuomet Vyčiai padėjo Lietuvai ir jos žmonėms. Mišios baigtos Lietuvos vyčių himnu.

Pirmasis posėdis

Suvažiavimo atidarymas vyko viešbučio pokylių salėje. Buvo įneštos vėliavos. Įžanginį žodį tarė Centro valdybos pirmininkė garbės narė Regina Juškaitė-Švobienė. Dvasios vadas prel. J. Anderlonis sukalbėjo maldą. Buvo sugiedoti JAV, Lietuvos ir Vyčių himnai. Prezidiumą sudarė: pirmininkas Michael Petkus (96 kuopa iš Dayton, Ohio) ir kopirmininkė garbės narė Elena Nakrosis (90 kuopa iš Kearny, NJ). Sekretoriavo Marytė ir Vilija Bizinkauskaitės, 1 kuopos pirmininkė ir jos dukra iš Brockton, MA. Seimo parlamentinės eigos patarėjas – garbės narys Vladas Svekla (3 kuopa, Philadelphia, PA). Tvarkdariais buvo išrinkti atstovai nuo penkių apygardų: Theresa Strolia (157 kuopa, Lemont, IL), Julia Schroder (152 kuopa, East Long Island, NY), Robert Wisgirda (1 kuopa, Brockton, MA), Grace Mankus (72 kuopa, Binghamton, NY) ir Brian Johnson (19 kuopa, Pittsburgh, PA). Aukų ir sveikinimų komitetą sudarė: Rita Johnson (19 kuopa, Pittsburgh, PA) ir garbės narys Robert A. Martin, Jr. (16 kuopa, Chicago, IL). Rezoliucijų komitetas – garbės nariai Bernice Aviza (136 kuopa, Hudson-Mohawk, NY) ir Robert A. Martin Jr. (16 kuopa, Chicago, IL). Mandatų komitetas – June Grenier (6 kuopa, Hartford, CT), Georgianna Macke (157 kuopa, Lemont, IL), Lillian Greymas (3 kuopa, Philadelphia, PA) ir Lee Moore (86 kuopa, DuBois, PA). 103-iojo suvažiavimo pirmininkas Thomas Miller ir jo žmona, 72-osios kuopos pirmininkė Barbara Miller, pasveikino suvažiavimo dalyvius.

Perskaitytas sveikinimas ir suvažiavimo palaiminimas, kurią iš Lietuvos atsiuntė arkivyskupas metropolitas Gintaras Grušas. Buvo perskaitytas išsamus praėjusių metų veiklos pranešimas. Malda prisiminti praėjusiais metais mirusieji: buvusi šios

Buvusieji Lietuvos vyčių Centro valdybos prezidentai, dalyvavę 103-iajame metiniame suvažiavime.

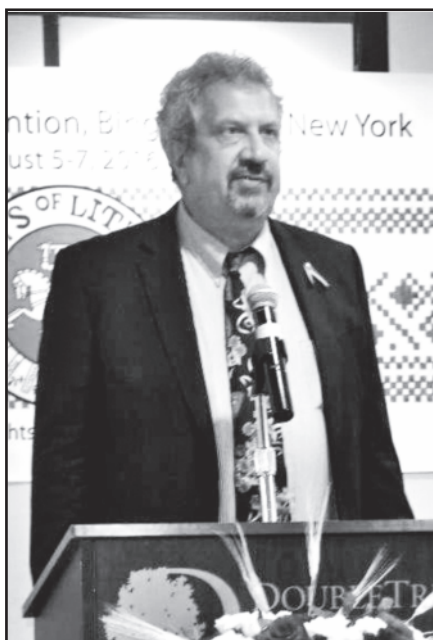
Garbės nariai, dalyvavę 103-iajame metiniame suvažiavime, su naujausia garbės nare – Julie Zakarka (trečia iš k.).

Julie Zakarka džiaugiasi garbės narės žymeniu, kurį jai įteikė Garbės narių komiteto pirmininkas Robert A. Martin, Jr.

Šv. Kazimiero draugijos pirmininkas, garbės narys John Mankus kun. Audriui Arštikaičiui įteikia čekį Šv. Kazimiero kolegijai Romoje paremti.

Karl Altai, Jungtinio Amerikos pabaltiečių komiteto (JBANC) vykdytysis direktorius.

organizacijos centro valdybos narė ir garbės narė bei „Vyčio“ žurnalo redaktorė Mary Kober, lietuvių kalbos ir kultūros komiteto pirmininkė Marytė Šepikaitė ir buvęs Centro valdybos pirmininkas Leon Paukšta. Išdinkinė Cathy Nakrosis pristatė 2016–2017 m. organizacijos izdo reikalus. Garbės narystės komiteto pirmininkas garbės narys Robert A. Martin, Jr., pristatė garbės narystės kandidatę Julie Zakarka (112 kuopa, Chicago, IL), kuriai garbės narystė buvo suteikta suvažiavimo pokylyje. Taip pat buvo pristatyta Irene Svekla (3 kuopos Philadelphia, PA, narė). Delegatai vienbalsiai pritarė šios nusipelnusios narės kandidatūrai. Jai garbės narystė bus suteikta 2017 m., 104-ajame metiniame suvažiavime.

Antrojoje posėdžio sesijoje, po maldos, Centro valdybos pirmininkės antroji pavaduotoja M. Bizinkauskaitė (1 kuopa, Brockton, MA) perskaitė organizacijos narystės pranešimą. Kaip ir visose organizacijose, nariai jas palieka, miršta ir dėl to organizacijos narių mažėja. Šiuo metu naujų narių pritraukti sunku, bet Lietuvos vyčių organizacija gali didžiuliuoti, kad per paskutiniuosius metus įstojo 30 naujų narių. Lietuvos vyčių organizacijai priklauso arti 1 200 narių iš 5 apygardų/rajonų, veikia 44 kuopos. Džiugu, kad neužsidarė nė viena kuopa. 140 kuopa, Syracuse, NY; 7 kuopa, Waterbury, CT; 144 kuopa, Anthracite, PA; 3 kuopa, Philadelphia, PA; 27 kuopa, Newark, NJ ir 17 kuopa, South Boston, MA, iš viso sulaukė 30 naujų ir na-

rustę atnaujinusių narių. Šios kuopos buvo apdovanotos žymenimis.

Toliau stipendijų komiteto narys Robert Domašauskas paskelbė 2016–2017 m. Lietuvos vyčių tris stipendijas laimėjusius asmenis: Nathan Fletcher (96 kuopa, Dayton, OH); Emilija Lapas ir Gouda Dacioulaite (abi iš 158 kuopos, Lakeshore, IN). Iš viso jaunųjų vyčių stipendijoms buvo išdalinta 5 000 dol.

Lietuvos vyčių fondo pirmininkė Irene Ozalis perskaitė fondo ataskaitą ir nušvietė jo veiklą. Buvo pakeistas vienas pagrindinių šio padalinio statuto punktų: anksčiau paramai galima buvo naudoti tik palūkanas, o šiuo metu Vyčių programoms ir paramai galima bus imti pinigų iš pagrindinės sąskaitos.

Suvažiavime buvo nuspręsta išdalinti aukų įvairiems projektams. 2016–2017 m. bus paaukota arti 10 000 dol.: 100 dol. bus skiriama jaunųjų vyčių suvažiavimo stipendijoms: po 100 dol. kiekvienam jaunam dalyviui (400 dol.); 500 dol. – vieną našlaitį remti vienerius metus per „Saulutę“; 1 000 dol. paremti 2017 m. suvažiavimą organizuojančią kuopą; padengti Švč. Šiluvos Mergelės statulos, kuri buvo laikoma Šv. Jurgio parapijoje, Philadelphia, PA, persiuntimo į Popiežinę Šv. Kazimiero lietuvių kolegiją Romoje išlaidas; auka JBANC; aukos keturioms seselių vienuolių kongregacijoms, lietuviškai spaudai, Balzeko muziejui ir specialiai užsakytomis išausti proginėms juostoms minint Švč. Mergelės Šiluvos koplyčios Washington, DC, 50-mečio jubiliejų.

Toliau I. Ozalis paskelbė šių metų rašinio konkurso laimėtojus: 1-oji vieta (150 dol.) – Stephen Walinsky, Jr. (26 kuopa, Worchester, MA), antroji (100 dol.) – Ronald Voveris (143 kuopa, Pittston, PA), trečioji (50 dol.) – Maryclaire Voveris (143 kuopa, Pittston, PA). Šiemet dvi jaunos vytės – Mackenzie Mooney (16 kuopa, Chicago, IL) ir Tristan Pant (96 kuopa, Dayton, OH) laimėjo po 75 dol. Rašinio tema: „Kaip galima sutaupyti ir gauti daugiau pinigų Vyčių organizacijai?“ Ir „Kaip gali Vyčiai garsinti Lietuvą tarp kitų tautybių žmonių?“ Rašiniai bus išspausdinti „Vyties“ žurnale. Baigdama pranešimą I. Ozalis prašė ir toliau teikti paramą Lietuvos vyčių fondui.

Po to centro valdybos pirmininkės pirmasis pavaduotojas Robert Petkus padarė pranešimą apie socialinę narystę. Jis vadovauja šiam naujai įsteigiam komitetui, kurio paskirtis yra ieškoti galimybių į Lietuvos vyčių organizaciją pakviesti naujų narių iš

kitų krikščioniškų konfesijų ir kitų etninių bendruomenių Amerikoje. Šį komitetą sudaro: centro valdybos pirmininkė, centro valdybos dvasios vadas, visų penkių apygardų pirmininkai ir nors po vieną kitą atstovą iš apygardų. Komitetas buvo įsteigtas 102-ajame suvažiavime ir jau surengė tris oficialius posėdžius po centro valdybos susirinkimų. Komitetas bus pavadintas „augziliariniu“, jei bus naujų narių iš kitų konfesijų; nariai bus vadinami „augziliarais“. Buvo diskutuotas siūlymas keisti Lietuvos vyčių statutą ir tartasi, kokius postus šie nariai galės užimti centro valdyboje. Vyko diskusijos įvairiais klausimais.

Nutarimai

Kadangi šios organizacijos padalinys Šv. Kazimiero gildija buvo įsteigtas prieš 20 ar daugiau metų ir kadangi šios gildijos direktorių taryba ir nariai pasišventusiai rinko ir aukas Popiežinei Šv. Kazimiero lietuvių kolegijai Romoje, suvažiavimo delegatai dėkoja gildijai už pastangas šiam tikslui. Nutarimas buvo priimtas balsuojant.

Kadangi Jungtinis Amerikos pabaltiečių komitetas (Joint Baltic American National Council, JBANC) tęsia darbus Washington, DC, ir Kongresą, Senatą ir Baltųjų rūmų administraciją informuoja apie padėtį Baltijos kraštuose, buvo pasiūlyta ir vienbalsiai nutarta paaukoti JBANC 1 000 dol. toliau tęsti veiklą.

Kadangi naujai sudarytas augziliarinis narystės komitetas (Auxiliary Membership Exploratory Committee) pristatė savo veiklos išvadas ir rezultatus, priimtas nutarimas pradėti procesą augziliarinę narystę įvesti Lietuvos vyčių statute.

Suvažiavimo delegatai dėkoja prezidiumui už uolumą.

Mes – Lietuvos vyčiai, Amerikos lietuviai ir lietuvių kilmės Amerikos piliečiai, remiame NATO ir narių tautas ir raginame mūsų dabartinę ir ateities krašto vyriausybės tęsti gynybą ir paramą mūsų seserų – NATO kraštų, siekiant įtvirtinti stabilumą Europoje ir visame pasaulyje. Norime priminti mūsų vyriausybei, kad visi susitarimai, ratifikuoti Jungtinių Valstijų Kongreso dėl gynybos, kultūros ir ekonomikos tarp JAV, Lietuvos ir NATO, būtų gerbiama ir vykdomi. Lietuvos vyčių centro valdybos pirmininkė buvo įpareigota nusiųsti šią rezoliuciją Prezidentui Barack Obama; valstybės sekretoriui John Kerry; Atstovų rūmų pirmininkui Paul Ryan;

demokratų prezidentinei kandidatėi Hillary Rodham Clinton ir respublikonų prezidentiniam kandidatui Donald Trump. Nutarimas priimtas vienbalsiai.

Taip pat buvo priimtas nutarimas, išreiškiantis padėką Centro valdybai, kuri 2015–2016 m. puoselėjo Lietuvos vyčių organizacijos idealus.

Iš viso buvo gauta 28 raštiški sveikinimai: iš Albany, NY, gubernatoriaus Andrew Cuomo; senatorės iš New York Kirsten Gillbrand; New York valstijos asamblėjos narės Albany Donna A. Lupardo; US atstovo Baltuosiuose rūmuose Richard L. Hanna; New York valstijos senatoriaus Frank Akshar; generalinio LR konsulo Čikagoje Marijaus Gudyno; generalinio konsulo Kalifornijoje Dariaus Gaidžio; generalinio LR garbės konsulo New Yorke Rimo Česonio; LR garbės generalinės konsulės Ohio, Indianos ir Kentucky valstijose Ingridos Bublėnės; LR garbės generalinės konsulės Philadelphiaje Kristos Butvydos Bard; Syracuse diecezijos vyskupo Robert J. Cunningham; vyskupo garbės nario Pauliaus Baltakio; Švč. Mergelės Nekaltojo Prasidėjimo seserų kongregacijos; JE Vilniaus Metropolito arkivyskupo Gintaro Grušo; Šiaulių vyskupo Eugenijaus Bartulio; Lietuvos vyskupų konferencijos delegato užsienio lietuvių katalikų sielovadai prel. Edmundo J. Putrimo; Amerikos lietuvių Romos katalikų kunigų vienybės buvusio pirmininko ir garbės nario prel. Alberto Kontauto; Seselių kazimieriečių kongregacijos; Nukryžiuotojo Jėzaus vienuolių kongregacijos; seselių pranciškiečių kongregacijos; Amerikos lietuvių kultūros archyvo (ALKA); Lietuvių katalikų religinės šalpos (LKRS/LCRA), Lietuvių Fondo, Čikagos lietuvių moterų klubo, ALT'o, JBANC, Amerikos lietuvių Romos katalikų federacijos, „Draugo“ ir „Draugas News“ redakcijų ir kt. Sveikinimai buvo atspausdinti specialioje programos knygoje.

Mandatų komisija pranešė, kad pirmajame posėdyje dalyvavo 61 asmuo, iš jų – 12 garbės narių, 7 centro valdybos nariai, 26 kuopų delegatai, 8 apygardų delegatai, 8 svečiai, atstovavę 5 rajonams ir 17 kuopų. Posėdis baigtas malda, kurią vedė kun. Audrius Arštikaičius.

Vakare vyko susipažinimo vakaras Mountain TopView parke, Binghamton, NY.

Bus daugiau

Žurnalistė Monika Juodeškaitė

OLIMPINĖ PANORAMA

Lietuvos maratonininkės (iš k.): Diana Lobačevskė, Vaida Žūsinaitė ir Rasa Drazdauskaitė.

V. Dranginio nuotr.

Savaitgalį – dar vienas medalis

Atkelta iš 1 psl.

Kovas pradėjo lengvaatlečiai

Savaitgalį prasidėjo ir sporto karaliene vadinama lengvoji atletika. Kaip jau įprasta šioje sporto šakoje, Lietuvai atstovauja gausiausia delegacija. Į Rio Olimpines žaidynes atvyko 16 sportininkų, o olimpinį normatyvą įvykdė net 23 lengvaatlečiai. Kadangi vienoje rungtyje šaliai atstovauti gali tik trys atstovai, likusieji netenka galimybių tapti olimpiečiais. Tai rodo, jog lengvoji atletika Lietuvoje yra perspektyvus ir augantis sportas.

Pirmasis į olimpinį „Maracana“ stadioną žengė disko metikas **Andrius Gudžius**. Olimpinių žaidynių debiutantas atrankoje nustebino tolimu 65 metrų ir 18 centimetrų metimu. Gudžius ketvirtu rezultatu pateko į disko metimo finalą, kuriame dalyvavo 12 sportininkų. Finale nuo lietuvio sėkmė nusivėdė 60 metrų 66 centimetrus jis liko 12-toje vietoje. Reikia nepamiršti, jog Andrius neseniai buvo patyręs rimtą traumą ir olimpiadai rimtai ruošėsi tik kiek daugiau nei mėnesį, tad patekimas į olimpinį finalą jam yra aukščiausias karjeros pasiekimas. Tikėkimės, jog jaunas diskininkas paseks Lietuvos disko metimo legendos Virgilijaus Alekno pavyzdžiu.

Rio de Janeiro gatvėmis vykusiose vyrų 20 kilometrų ėjimo varžybose dalyvavo du Lietuvos sportininkai – **Marius Žiūkas** ir **Marius Šavelskis**. Vyresnis ir labiau patyręs ėjikas Žiūkas pasiekė savo asmeninį rekordą (1 val. 22 min. 27 sek.) ir sparčiu finišu atkarpą baigė 26-oje pozicijoje. Tuo tarpu jaunas, tik 22-jų metų Šavelskis (1 val. 29 min. 26 sek.) užėmė 59-tą vietą. Lietuvos rinktinei Rio Olimpines žaidynėse atstovaus dar penki ėjikai. Moterų 20 kilometrų ėjimo rungtyje varžysis Brigita Virbalytė-Dimšienė,

kuri 2015 metų pasaulio čempionate užėmė aukštą 7-tą vietą, Neringa Aidieytė ir Živilė Vaiciukevičiūtė. Vyrų 50 kilometrų ėjimo rungtyje kovos Tadas Šuškevičius, 2010 metų Europos čempionate iškovojęs 9-tą vietą, ir Artur Mastianica. Visi penki Lietuvos ėjikai startuos penktadienį.

Gilias istorines tradicijas turintis Olimpines maratonas Rio de Janeiro buvo sudėtingas moterims, kurios 42 kilometrų ir 195 metrų distancijoje kovojo ne tik su savo varžovėmis, bet ir alinančiu karščiu bei prastu varžybų organizavimu. Lietuvai šioje ištvėrmės rungtyje atstovavo trys moterys – **Diana Lobačevskė**, **Rasa Drazdauskaitė** ir **Vaida Žūsinaitė**. Geriausiai iš tautiečių pasirodžiusi Diana Lobačevskė užėmė aukštą 17-tą vietą. Per 2

val. 30 min. 48 sek. atstumą įveikusi lietuvė nuo naujos olimpinės čempionės, Jemimos Jelagat Sumgong iš Kenijos, atsiliko 6 min. 44 sek. Po finišo lietuvaitė sakė, jog teigiamų emocijų distancijoje jai suteikė mylimasis Mindaugas Griškonis, kuris Lietuvai šiose žaidynėse iškovojo sidabro medalį. „Mindaugas man trasoje padavinėjo vandenį, gal dėlto taip gerai ir bėgau“, pasakojo Diana. Savo varžybu strategija Diana taip pat didžiavosi. „Esu labai patenkinta savo rezultatu, savo vieta, kaip bėgau, kad išlaučiau. Tiesiog pasirinkau tinkamą tempą ir labai gerai prabėgau“, teigė maratonininkė. Lobačevskė turi teisę didžiulis tokiu aukštu pasiekimu – jis per visą Lietuvos moterų olimpinio maratono istoriją yra vienas geriausių.

Disko metikas Andrius Gudžius.

EPA-ELTA nuotr.

Tuo tarpu labiausiai patyrusios Lietuvos maratonininkės Rasos Drazdauskaitės, kuriai šios Olimpines žaidynės jau yra trečios, sėkmė nelydėjo. Rasa prieš kiek daugiau nei mėnesį vykusiam Europos čempionate, pusės maratono distancijoje, iškovojo aukštą 4-tą vietą, o 2015 metų Pasaulio čempionate buvo 11-ta. Deja, Rio maratone ji finišo liniją kirto tik 37-ta ir teigė, jog ši olimpiada jai buvo pati sunkiausia. „Tikėjau tikrai aukščiau būti. Pati sunkiausia olimpiada. Nekilo nei kojos, nei rankos – sakiau sau: tu tik bėk ir nesustok. Esu labai nusivylusi, bet džiaugiuosi, kad pavyko atbėgti iki galo“, pasakojo Rasa Drazdauskaitė. Maratono distancijos neįveikė net 23 sportininkės. Olimpinių žaidynių debiutantė Vaida Žūsinaitė nustebino puikiu pasirodymu – tokiomis sunkiomis sąlygomis lietuvė atstumą įveikė per 2 val. 35 min. 50 sek. ir atbėgo iškart po Rasos Drazdauskaitės, užėmusi 38-ą vietą. „Laiku esu patenkinta, bet buvo labai sunku. Reikėjo ne tik su karščiu, bet ir su pačia savimi kovoti“, sakė Vaida Žūsinaitė.

Visos Lietuvos maratonininkės sutiko, jog varžybų organizacija buvo labai prasta. Bėgikės prieš startą jau tū įtampa, nes likus 10 minučių iki šūvio, kai jaudulys ir taip yra neįtikėtinas, atletėms reikėjo keisti daviklius ir numerius. Taip pat matėme incidentų, kai žiūrovai buvo patekę į varžybų trasą. Tai patvirtina prastą Olimpinių žaidynių maratono rungties organizavimą.

Kur banga veja bangą

Jau visi šalies irkluočiai baigė startus Rio de Janeiro. Vienvietes valtis irklavė **Armandas Kelmelis** ir **Lina Šaltytė** kovojo paguodos finaluose. Lina C finale finišavo 2-oje vietoje ir galutinėje įskaitoje liko 14-ta. Armandas laimėjo D finalą ir galutinėje įskaitoje užėmė 19-tą vietą. Nors mūsų vienvietėms valtims į pagrindinius finalus nepavyko patekti, Lietuvos irklavimo federacijai Rio žaidynės tapo istorinėmis. Dvivietytėse porinėse valtyse sidabrą laimėję Saulius Ritteris ir Mindaugas Griškonis bei bronzą iškovojo Donata Vištartaitė ir Milda Valčiukaitė visame pasaulyje išgarsino Lietuvos irkluočių vardą.

Savo pasirodymą Rio žaidynėse baigė ir burlentininkas **Juozas Bernotas**. Antroji olimpiada sportininko karjeroje susiklostė nesėkmingai ir noras pagerinti Londone pasiektą rezultatą, 12-tą vietą, nepasiteisino. Lietuvis su 278-iais baudos taškais į finalinį plaukimą dėl medalių nepateko ir galutinėje įskaitoje užėmė 26-ą vietą tarp 36-ių atletų. Pirmadienį finaliniame plaukime „Laser Radial“ klasėje kovojo **Gintarė Scheidt**, tačiau į medalius ji nepretendavo. Po dešimties plaukimų lietuvė turėjo 82 baudos taškus ir nuo 3-iąją vietą užimančios airės Annalise Murphy ją skiria 25 taškai. Geriausių pasirodymu finale Gintarė ši skirtumą galėtų sumažinti tik 18 taškų (taškai buriavime yra skaičiuojami sudėjus plaukimuose užimtas vietas ir anuliuojamas prasčiausią pasirodymą, taigi kuo mažiau baudos taškų turi sportininkas, tuo aukštesnėje vietoje jis rikiuojasi). Iki pirmadienio plaukimo Scheidt užėmė 6-tą vietą ir sėkmingo pasirodymo metu finaliniame plaukime galėtų pakilti iki 4-tosios.

Dviratininkė S. Krupeckaitė pateko į sprinto rungties ketvirtfinalį. EPA-ELTA nuotr.

Plaukikai baigė pasirodymus

Olimpiniame „Aquatics“ stadione kovos taip pat baigėsi. Ši kartą plaukikų rinktinė medalių Lietuvai nepadovanojo. Į finalinius plaukimus, tarp aštuonių geriausių, pateko **Rūta Meilutytė**, 100 metrų krūtine plaukime likusi 7-ta, ir **Simonas Bilis**, kuris net dukart sumušė Lietuvos 50 metrų laisvuju stiliumi plaukimo rekordą. Deja, Biliui finale nepavyko pakartoti rekordų virtinės, jis 50 metrų įveikė per 22,08 sek. ir užėmė 8-tąją vietą. Olimpinių žaidynių debiutantas po starto teigė, jog prieš finalą jam buvo sunku susitvarkyti su nervais. „Vakar naktį užmigti negalėjau, nesitvarkiau su nervais ir jauduliu“, sakė Bilis. Jaunas, tik 22-ejų metų plaukikas, kuris studijuoja Amerikoje, dar turės galimybių mus nustebinti ateinančiose Olimpiniuose žaidynėse.

Lietuvos plaukikai savaitgalį dalyvavo ir kombinuotoje 4X100 metrų estafetėje. Lietuvių komanda, **Giedrius Titenis**, **Danas Rapšys**, **Deividas Margevičius** ir **Simonas Bilis**, iš kovos pasitraukė jau pirmajame varžybų etape. Komandos pasiektas rezultatas 3 min. 35,90 sek. lietuviams užtikrino 14-tą vietą ir galutinėje įskaitoje jie aplenkė Kanados bei Graikijos rinktinės. Tačiau jaunai lietuvių komandai vien patekimas į geriausių pasaulio plaukikų 16-tuką ir galimybė Lietuvai atsovauti Olimpiniuose žaidynėse yra labai aukštas pasiekimas.

Šaudymas

Lietuvai Rio Olimpiniuose žaidynėse atstovavęs vienintelis šaulys **Ronaldas Račinskas** šaudymo į skrendančius taikinius varžybų kvalifikacijoje iš viso pelnė 112 taškų ir bendroje

Šaulys Rolandas Račinskas.

įskaitoje užėmė 30-tą vietą. 48-erių metų lietuvis savo karjeroje yra iškovojęs 2-ą vietą Europos taurės čempionate ir 13-ąją Pasaulio taurės čempionate, todėl šios rungties olimpinė čempionė Daina Gudžinevičiūtė, dabar užimanti Lietuvos tautinio olimpinio komiteto (LTOK) prezidentės pareigas, iš jo tikėjosi aukštesnių rezultatų.

Dziudo

Pirmą kartą per visą šalies olimpinę istoriją žaidynėse dalyvavo moterų dziudo atstovė. **Santa Pekenytė**, 25-erių metų sportininkė, penktadienį debiutavo moterų dziudo varžybose svorio kategorijoje virš 78 kilogramų. Deja, jau po pirmosios kovos lietuvaitė baigė savo pasirodymą Olimpiniuose žaidynėse. Kovoje prieš japonę Kanea Yamabe pirmas tris minutes Pekenytė dominavo ant tatamio, tačiau paskutinį kovos minutę japonė staigia ataka pervertė lietuvę. Santa Pekenytė nusivylusi savo pasirodymu, tačiau šiai jaunai ir perspektyviai sportininkei, kuri 2015 metų Universiadoje laimėjo bronzos medalį, dar viskas yra prieš akis.

Dviračių trasoje – tituluota sportininkė

Rio Olimpiniame velodrome kovas pradėjo lietuvaitė **Simona Krupeckaitė**. Savo ketvirtojoje olimpiadoje dalyvaujanti lietuvė moterų keirino varžybose, kuriose startavo 27 dviratininkės, į pusfinalį pateko pirmuoju važiavimu. Antrajame etape sportininkės buvo suskirstytos į dvi grupes po šešias ir į pagrindinį finalą kelialapius laimėjo pirmos trys dviratininkės. Deja, Simona savo grupėje finišavo penkta ir toliau tęsė kovą tik B finale. Jame padariusi klaidą ir laiku nespurtavusi,

Didesniu skirtumu – 51 tašku – Lietuvos rinktinė olimpiadoje yra pralaimėjusi tik amerikiečiams 1992 metais Barcelonos olimpinių žaidynių pusfinalyje – 75:126.

V. Dranginio nuotr.

Krupeckaitė atvažiavo šešta ir galutinėje įskaitoje užėmė 12-tą vietą. Tačiau šia rungtimi lietuvės startai Rio Olimpiniuose žaidynėse nesibaigė. Sekmadienį Krupeckaitė sėkmingai dalyvavo sprinto lenktynėse. 33-ejų metų lietuvė atrankos važiavime užtikrintai įveikė Londono Olimpinių žaidynių čempionę australę Anną Meares. Kartu su 17-ka geriausių dviratininkų sprinto rungtyje Krupeckaitė pirmadienį dalyvavo sprinto rungties aštuntfinalyje ir pralaimėjo 22-ejų metų olandei Elis Ligtlee. Dėl kelialapio į ketvirtfinalį Krupeckaitė kovojo paguodos važiavime, kur aplenkė abi varžoves – prancūzę Virginie Cueff ir Natasha Hansen iš Naujosios Zelandijos.

Simona Krupeckaitė yra labai patyrusi ir tituluota Lietuvos dviratininkė, laimėjusi Europos ir Pasaulio čempionatus, Atėnų Olimpiniuose žaidynėse ji užėmė ketvirtą vietą. Taip pat Simona yra dviejų pasaulio rekordų savininkė – 500 metrų (33,296 sek.) ir 200 metrų rungtyje (10,793 sek.). Tokia išpūdinga sportininkės karjera leidžia mums tikėtis stebuklo jos ketvirtfinalio pasirodyme.

ninkė, laimėjusi Europos ir Pasaulio čempionatus, Atėnų Olimpiniuose žaidynėse ji užėmė ketvirtą vietą. Taip pat Simona yra dviejų pasaulio rekordų savininkė – 500 metrų (33,296 sek.) ir 200 metrų rungtyje (10,793 sek.). Tokia išpūdinga sportininkės karjera leidžia mums tikėtis stebuklo jos ketvirtfinalio pasirodyme.

Krepšinininkams – „šaltas dušas“

Pirmą pralaimėjimą patyrė Lietuvos vyrų krepšinio rinktinė. Labai gėdingu rezultatu, 109:59, net 50 taškų skirtumu, lietuviai pralaimėjo ispanams. Lietuvos rinktinė pirmadienį žais paskutiniasias atrankos varžybas su Kroatijos komanda.

Michael Phelps ir 23-iasis jo olimpinis aukso medalis.

EPA-ELTA nuotr.

Kodėl olimpiniai čempionai kanda medalį?

Olimpiniuose žaidynėse aukso medalius iškovojo atletai visada kanda savo laimikį, bet niekas nežino tikslios priežasties, kodėl, rašo „Business Insider“ puslapis. Tai tokia paslaptis, kurios negali paaiškinti net olimpinių žaidynių istorikai. „Mes nenutuokiame, kodėl jie tai daro atsiimdami medalį. Niekas to nežino. Aiškus vienintelis dalykas – tai labai senas įprotis“, – sakė vienas žymiausių istorikų, sekančių olimpines žaidynes, Anthony Bijkerk. Šią paslaptį pasistengė išsiaiškinti amerikiečių televizija NBC, pakalbinusi buvusią plaukikę Natalie Coughlin ir bėgiką, įveikiant kliūtis Dawn Harper-Nelson. Pasak šių sportininkų, medalio kandimo tradicija paprasta – tai priverčia padaryti fotografai. Kelios dešimtys jų puola fotografuoti sportininkų. „Jie tiesiog rėkia: pažiūrėk į mane! Kiekvienas reikalauja šypsenos ir prašo įkasti medalį. Jie tiesiog priverčia tave tai padaryti“, – sakė buvęs olimpiečiai. Anksčiau populiaru buvo ir kitokia teorija – sportininkai tokiu būdu tikrina – jų medalis iš tikro aukso ar ne. Aukštas yra toks minkštas, kad ant medalio liktų kandimo žymės. Tad pasakyti, tikras jis ar ne, labai lengva. Tačiau olimpiniai aukso medaliai jau seniai negaminami iš tikro aukso. Pasak CNN – nuo pat 1912 metų. Juokinga, bet aukso medaliai, kuriuos šiais laikais gauna čempionai, yra pagaminti iš 99 procentų sidabro.

ELTA

Marijos paėmimas į dangų

Kiek gali būti praėję dienų? Sunku tiksliai pasakyti. Sprendžiant pagal gėles, kurios guli aplink Marijos kūną – tik keletas valandų. Tačiau alyvų šakelių lapai jau visai sudžiūvę, nuvytusios ir gėlės, kaip relikvijos buvę padėtos ant skrynios, todėl galima spręsti, jog praėjo keletas dienų.

O Marijos veidas atrodo taip pat kaip ir mirties valandą. Ant smulkių Jos rankų irgi nėra jokių mirties pėdsakų. Ir jokio nemalonaus kvapo kambaryje. Priešingai! Čia sklendo smilkalų, lelijų, rožių, pakalnučių bei kalnų žolių kvapai.

Jonas, jau nežinia kiek dienų budintis šalia Marijos, įveiktas nuovargio miega ant krėslelio; nugara jis atsirėmęs į sieną šalia atvertų durų, kurios veda į terasą. Iš apačios jį apšviečia žibintas, ir aš galiu matyti pavargusį ir labai išbalusį veidą, tik nuo verksmo paraudusį apie akis.

Matyt, dar vos pradėjo aušti, nes terasa ir namą supantys alyvmedžiai vos tik matosi. Bet šviesa greit sustiprėja, jos spinduliai patenka pro duris, ir kambaryje esančius daiktus jau galima aiškiau įžiūrėti negu prie žibinto šviesos.

Ir staiga patalpą pripildo didžiulė šviesa – sidabro spalvos, truputį melsvoka, švytinti kaip fosforas. Ji vis stiprėja ir užgožia aušros bei žibinto šviesą. Tai ta pati šviesa, kuri užliejo olą Dievo Gimimo metu Betliejuje. Ir joje išryškėja angelų kontūrai, dar labiau sustiprinami Rojaus šviesa. Ir kaip tuomet, kai angelus išvydo pie-menys, taip ir dabar, angelams lengvai judinant sparnus, iš žerincių bei spindinčių spalvų susidaro ratas ir pasigirsta tylus, harmoningas ir be galo malonus arfų skambesys.

Angelai apsupa Mariją, pasilenkę pakelia Jos mirusį kūną ir stipriais sparnų judesiais išneša jį pro stebuklingai atsivėrusią stogę angą – kaip anuomet atsivėrė ir Jėzaus kapo anga. Jie pasiima savo Karalienės kūną, šventą, tačiau dar nepašlovintą, todėl vis dar paklūstantį materijos dėsniams. Jėzus šiems dėsniams jau nebebuvo pavaldus, kadangi buvo pašlovintas Jam Prisikeliant.

Angelų plasnojimo sukeltas garas stiprėja ir jau primena vargonų gausmą. Vis dar miegantis Jonas, nors prieš tai ne kartą sujudėjęs ant krėslelio, tarsi sutrukdytas ryškios šviesos bei angelų sparnų judėjimo, dabar pabunda. Stipri oro srovė, išiveržusi pro stogę angą ir išeinanti pro duris, sukelia savotišką sūkurių ir pakelia jau tuščios lovos užklotus, kliudo Jono drabužius, užgesina žibintą. Garsiai užsitrenkia durys.

Dar ne visai pabudęs apaštalas dairosi aplink: kas čia atsitiko? Tik pamatęs tuščią gulą, supranta įvykus stebuklą. Tarsi iš vidaus paskatintas ar paraginus Dangui, išbėga į terasą, pakelia galvą, prisidengia ranka akis nuo tekančios saulės šviesos.

Ir mato: nejudrų, lyg užmigusį Marijos kūną angelai kelia vis aukščiau. Lyg atsiveikimui plazda Jos apsiausto kraštas ir šydas nuo greito ki-

limo ir angelų plasnojimo sukulto vėjo. O gėlės, kurias Jonas buvo išdėliojęs aplink vainiką, o vėliau tai pakartojęs, ir kurios pasiliko drabužių klostėse, lietumi pasipila ant terasos bei Getsemanės žemės... Galingoji angelų giedama Osana vis labiau tolsta ir tilsta.

Jonas vis dar žiūri ir žiūri į nešamą Dangun kūną... Ir Dievas padaro jo taip trokštą stebuklą – kad jį paguos-tų bei atsilygintų už meilę Motinai, – nes pamato, kaip Marija, apsupta tekančios saulės spindulių, bunda ir sustingimo, kuris atskyrė sielą nuo kūno, pasikelia ir įgauna jau pašlovintą kūną.

Jonas neatitraukia akių: Dievo padovanotas stebuklas suteikia jam galimybę – nepaisant visų gamtos dėsnių – matyti, kaip Marija kyla dabar Dangun jau be džiūgaujanciu angelų pagalbos. Jonas tiesiog pasineria reginyje, kurio grožio nepajėgūs aprašyti ar pavaizduoti nei žmogus, nei žodis, nei meno kūrinys.

Vis dar atsirėmęs į terasos sienelę Jonas tebežiūri į kylančią aukštyn šviečiančią Dievišką būtybę; tikriausiai galima taip vadinti tą, kurią sukūrė Dievas nekaltą, kad Ji galėtų nešioti savyje Žmogumi tapsiantį Sūnų. Jonui, tobulai mylinčiam, meilės Dievas suteikia galimybę pamatyti patį didžiausią stebuklą – Švenčiausios Motinos susitikimą su Švenčiausiuoju Sūnumi: Jis ateina iš Dangaus spindintis neapsakomu grožiu ir didingas, sutinka savo Motiną, prigludžia Ją prie savo širdies... Ir jie abu, šviečiantys lyg žvaigždės, grįžta į dangų.

Jonas daugiau nieko nebemato.

Jis palenkia galvą. Veide matosi ir skausmas dėl Marijos netekties, ir džiaugsmas dėl Jos šlovingo paėmimo į Dangų. Tačiau džiaugsmas nugali, ir Jonas sušunka: „Ačiū mano Dieve! Ačiū! Jaučiau, jog taip bus. Stengiausi budėti, kad nepraleisčiau šios akimirkos. Tris dienas nemiegojau. Ir mane įveikė nuovargis ir skausmas būtent šią akimirka, kai pasirodė angelai. Gal Tu taip ir norėjai, Dieve, kad ne-trukdyčiau ir pernelyg nekentėčiau... Taip, tikriausiai, taip. Tu norėjai, kad

aš tiesiogiai išvysčiau tai, ko jei ne stebuklas, nepamatyčiau. Tu leidai regėti man Ją iš arti, nors Ji buvo toli, jau pašlovinta ir garbės apsiausta. Ir dar leidai išvysti Jėzų! O palaimintas regėjime! Jo aš niekada nesitikėjau. Tai buvo Jėzaus, mano Dievo, dovanų dovana jo Jonui! Didžiausia malonė! Mačiau savo Mokytoją ir Viešpatį! Kartu su Motina! Jis – Saulė, Ji – Mėnulis, jie abu amžiams susivienijo spindesyje ir laimės šlovėje! Jeigu jūs, dangiškosios Jeruzalės gražiosios Žvaigždės dabar taip šviečiate, tai koks grožis yra Rojuje! Koks džiaugsmas angelų ir šventųjų chorams! Ir koks didis yra mano džiaugsmas pamačius Motiną su Sūnumi! Jis toks didelis, kad leido užmiršti ir Jų abiejų, ir manąjį skausmą – manyje išviešpatauja ramybė. Du iš trijų Dievo melstų stebuklų išsipildė: pamačiau, kaip Marija atgavo gyvybę, o aš jaučiu ir save grįžtant ramybę. Dingo visa mano baimė, nes pamačiau Juos susivienijusius šlovėje. Dėkoju Tau, Dieve! Dėkoju ir už tai, kad leidai išvysti Šventosios likimą, kuris mums bus po Paskutiniojo teismo, likimą šiame švenčiausiam žmogiškame kūrinyje; kūno prisikėlimą ir jo susivienijimą, susilieimą su mirties valanda į Dangų pakilusią sielą. Man pačiam buvo nebūtina tai pamatyti, kad patikėčiau, nes visuomet tvirtai tikėjau kiekvienu Mokytojo žodžiu. Tačiau daug kas juk abejoj, kad dulkėmis virtęs kūnas gali atgyti po šimtmečių ir tūkstantmečių. Jiems galėčiau pasakyti prisiekdamas pačiais brangiausiais dalykais, jog ne vien Kristus prisikėlė savo dieviškąja galia, bet ir jo Motina, buvusi negyva tris dienas – jeigu tokį atsiskyrimą galima pavadinti mirtimi, – vėl tapo gyva ir su kūnu bei siela atsisedo šalia savo Sūnaus amžinoje Dangaus buveinėje. Galėsiu pasakyti: „Krikščionys! Tikėkite kūno prisikėlimu amžių pabaigoje ir amžinoju sielos ir kūno gyvenimu; palaimingu gyvenimu šventiesiems ir baisiu neatgailavusiems nusidėjėliams. Tikėkite ir gyvenkite kaip šventieji, kaip gyveno šventumu Jėzus ir Marija, kad kaip ir Jie patektumėte į Dan-

gų. Abiejų Jų kūnus mačiau žengiant į Dangų. Galiu tai paliudyti. Gyvenkite kaip teisieji, kad kada nors gyventumėte naujame, amžiname pasaulyje su kūnu ir siela kartu su Jėzumi – saule ir Marija – žvaigždžių Žvaigžde”. – Dar kartą dėkoju Tau, mano Dieve! O dabar surinksiu gėles, nukritusias nuo Jos drabužio bei alyvų šakelės. Ir saugosiu. Jos pasitarnaus... taip, pagelbės mano broliams ir paguos juos. Veltui jų laukiau, tačiau surasiu vėliau ar anksčiau...”

Po atskirus žiedų lapelius Jonas surenka į savo atsipalaidavusio apsiausto skverną ir grįžta į kambarį. Čia staiga pamato angą stogę ir sušunka: „Dar vienas stebuklas! Jis rodo santykį tarp stebuklų Jėzaus ir Marijos gyvenime: Jis, Dievas, pats prisikėlė, savo valia nuritino akmenį nuo kapo ir įžengė į Dangų, o Marijai, nors ir Švenčiausiajai, bet žmonių dukrai, paimant Ją Dangun, angelai atvėrė angą ir nunešė Ją į Dangų. Į Kristaus kūną siela sugrįžo dar Jam tebesant žemėje, nes tai turėjo įvykti, kad būtų nutildyti Jo priešai, o šalininkai sustiprinti tikėjime. Marijos gi siela sugrįžo į Jos šventąjį kūną jau ant Rojaus slenkščio, nes žemėje kūno Jai neberekėjo. Kokia tobula amžinoji Dievo išmintis!..”

Gėles ir dar guolyje pasilikusias šakeles, kartu su jau surinktomis, Jonas sudea ant drobulės ir padeda ant skrynios viršaus. O vidun įdeda mažą Marijos pagalvėlę ir antklodę. Nueina į virtuvę, iš kur atneša Jos naudotus daiktus: verpstę su priedais bei dubenėlius ir taip pat padeda skrynion. Tai atlikęs, atsiseda ant krėslelio ir garsiai sau sako: „Viskas atlikta. Dabar ir aš esu laisvas, galiu eiti, kur ves Viešpaties Dvasia. Eiti sėti Mokytojo man pasakytus žodžius, perduoti juos kitiems žmonėms ir mokyti juos mylėti. Dabar jau galiu mokyti, kad jie patikėtų Meile ir jos galia. Tegul visi sužinos, ką padarė žmonėms Dievo meilė, tesužinos apie Jo Auką, sakramentus ir liturgiją, kurių dėka iki amžių pabaigos Eucharistijoje mes susijungiamo su Jėzumi Kristumi, taip galėdami atnaujinti Auką pagal Jo pasakytus žodžius. Visa tai – tobulos meilės dovanos! Mokyti mylėti, kad žmonės patikėtų Meile kaip ir mes tikėjome ir tikime. Sėti Meilę, kad Viešpaties pjūtis ir žuvų laimikis būtų gausus. Meilė gali viską! Taip sakė Marija paskutinį kartą man kalbėdama; mane Ji pavadino tobulai mylinčiuoju apaštalu būrelyje, priešingybė Iskarijotui, kuris buvo pilnas neapykantos, Petrą – karštuoliu, Andriejų – švelniuoju, o Alfiejaus sūnus – įkūnijusiais šventumą, išmintį ir orumą... Taigi aš, mylintysis, dabar, kai žemėje jau negaliu mylėti Mokytojo ir Motinos, nešiu savo meilę tautoms. Meilė bus mano ginklas ir mokymas. Ja aš nugalėsiu ir šėtoną, ir pagonybę, ir daugelį sielų. Taip aš lyg pratėsiu Jėzų ir Mariją, kurie žemėje buvo tobula Meilė.

Iš Marijos Valtorta kn. „Dievo – žmogaus poema”

Parodos salėse.

Parodos kuratorė J. Minelgaitė.

Parodoje Istorinėje Prezidentūroje – tarpukario šventės ir jų ritualai

ALGIS VAŠKEVIČIUS

„Prioritetų pasjansas: Valstybės ir Tautos šventės Pirmojoje Lietuvos Respublikoje (1918–1940 m.)“ – taip pavadinta paroda veikia Kaune, Istorinėje Prezidentūroje. Tai turbūt pirmas toks įdomus bandymas panagrinėti, kokios šventės buvo svarbios Lietuvai per praėjusį šimtmetį, kurios iš tų švenčių išliko iki mūsų dienų ir kurių mes jau neminame.

Viena iš šios įdomios, netradicinės parodos kuratorių istorikė Justina Minelgaitė, lydėjusi „Draugo“ žurnalistą po parodos sales, paklausta, kaip apskritai kilo idėja panagrinėti šią temą, sakė, jog artėja valstybės atkūrimo 100-metis, ir tai yra gera proga iš tų tarpukario švenčių vieniems pasimokyti dalyvavimo kultūros, o kitiems to, kaip reikia suvienyti žmones bendrai idėjai. Be to, šventėse visada buvo svarbus ir patriotinis akcentas.

Parodos rengėjai teigia, kad dar lietuvių tautinio atgimimo laikotarpiu mūsų inteligentija suvokė, jog valstybę sudaro ne tik teritorija ir valdžios institucijos, bet ir bendri piliečių kultūriniai, socialiniai bei politiniai išpaigojimai, tad modernia tautine valtybe tapusi Lietuvos Respublika buvo neišsivaizduojama be piliečių pagarbos istorijai ir kultūrai. Tai pagarbai ugdyti ir buvo naudojamos valstybinės šventės bei patriotinės akcijos. Buvo suteikiami prioritetai tam tikriems tautai reikšmingiems įvykiams ir suktams – tokiu būdu tuomečiai valdžios atstovai tarsį pasjansą dėliojo

Per Lietuvą keliavęs Vytauto Didžiojo paveikslas.

svarbias dienas švenčių kalendoriuje.

Žinoma, visada buvo švenčiamos Kalėdos ar Velykos, o 1918 m. Nepriklausomybę atkūrusioje Lietuvoje Vasario 16-oji tapo itin svarbia švente. Ji dar nebuvo plačiai minima 1919 metais, kai kraštas buvo karo nualintas, bet 1920-ųjų Vasario 16-oji jau buvo švenčiama surengus parodą ir kitus šventės akcentus. Nuo tada tokiais valstybinių švenčių renginiais ir kitomis tautinėmis akcijomis piliečiai buvo skatinami jaustis tikraisiais Lietuvos istorijos dalyviais, o šventės buvo įspūdingai minimos ne tik Laikinojoje sostinėje Kaune, bet ir provincijos mies-

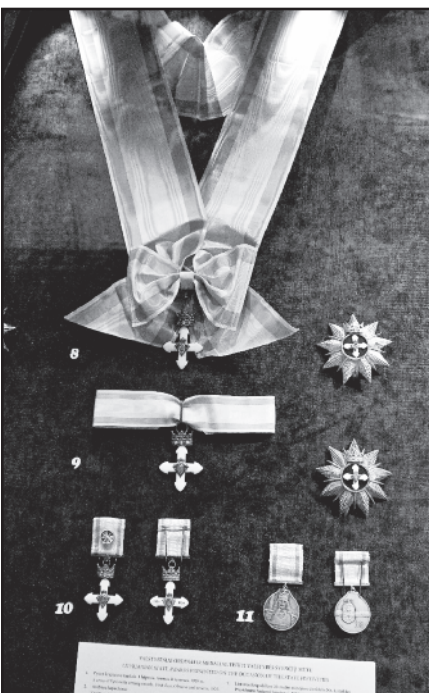
teliuose.

Pirmojoje parodos salėje yra pristatoma tarpukario valstybės švenčių ir poilsio dienų kalendorius bei jo kaita. Įdomu tai, kad pagrindinė valstybinė šventė per metus buvo viena, tačiau jos data keitėsi (tai buvo ir vasario 16 d., nuo 1924 iki 1928 metų – gegužės 15-oji, Steigiamojo Seimo diena, po 1930 metų – rugsėjo 8-oji, neįvykusio Vytauto karūnavimo diena.)

„Yra išlikę dokumentai, kurie rodo, kad šventes buvo būtina švęsti ir per jas nebuvo galima dirbti. Jeigu šios tvarkos nebuvo laikomasi, grėsė bauda iki 500 litų, o tais laikais tai buvo di-

deli pinigai“, – pasakojo J. Minelgaitė.

Švenčių dienas papildė ir valstybinės reikšmės minėjimai, kurie buvo rengiami sausio 15-ąją – Klaipėdos krašto sukilimui ir prijungimui prie Didžiosios Lietuvos atminti bei spalio 9-ąją – Vilniaus gedulo dieną. Šios dvi datos nebuvo įtrauktos į švenčių ir poilsio dienų sąrašą, tačiau tapo labai svarbiais tautinės ideologijos akmenimis – apie tai galima sužinoti antrojoje parodos salėje. Čia taip pat eksponuojama daug įdomių istorinių nuotraukų, keletas to laiko visuomeninių organizacijų vėliavų, taip pat kariniai apdovanojimai.

Valstybiniai apdovanojimai.

Dovanos Prezidentui A. Smetonai jo 60-mečio proga.

A. Vaškevičiaus nuotraukos

Tarpukariu švensta ir daugiau švenčių – medelių sodinimo diena, taip pat kariuomenės ir visuomenės suartėjimo diena, Darbo šventė, iki šių dienų išlikusi jau antrą šimtmetį minima Jūros šventė. Propagandos tose šventėse taip pat būta nemažai, ir ji tarnavo visuomenei sutelkti.

Trečioji parodos salė yra skirta parodyti kaip XX a. 4-ojo dešimtmečio pradžioje sustiprėjusio autoritarinio valdymo sąlygomis 1934 m. rugsėjo mėnesį buvo pompastiškai minėtas Prezidento Antano Smetonos 60-metis. Čia galima išvysti ir Prezidentui įteiktus sveikinimus, taip pat dovanas – nuo alaus statinaitės iš vieno bravoro iki stambių gintaro gabalų, originaliai įpakuoto „Tilkos“ bendrovės šokolado ar išpūdingo žemės iš įvairių vienuolikos Lietuvos geografinių vietovių rinkinio „Tautos žemė“, kurį surinko specialaus bėgimo per Lietuvą dalyviai, organizacijos „Jaunoji Lietuva“ sportininkai. Čia galima pamatyti ir A. Smetonos medalį, kuris buvo specialiai pagamintas Jungtinėse Amerikos Valstijose.

Ketvirtosios salės eksponatai pasakoja apie nuo 4-ojo dešimtmečio pagrindine valstybine metine švente tapusią Vytauto Didžiojo karūnavimo dieną – rugsėjo 8-ąją. Čia lankytojai gali pamatyti visus 1930-uosius sėkmingai švenčių jubiliejinių Vytauto Didžiojo 500-ųjų mirties metinių renginių istoriją. Muziejinkai šioje salėje siūlo ir išbandyti savo jėgas žaidime – mesti kauliuką bei kartu su Vytautu Didžiuoju pakeliauti per Lietuvą.

Naujojoje parodoje yra ir ištisų retų eksponatų – pirmą kartą po 86 metų lankytojai gali pamatyti Vytauto Didžiojo paveikslą, kuris tais jubiliejiniiais 1930 metais apkeiliavo visą Lietuvą. Šalia jo – ir kartu keliavusi išpūdinga Raportų knyga. Paveikslas ir knyga per Lietuvą keliavo nuo 1930 metų liepos 15 iki rugsėjo 8 dienos, Raportų knygoje buvo registruojamos vietovės, kur paveikslas lankėsi, joje pasirašydavo paveikslą sutikusių organizacijų, inteligentijos, kariuomenės, tautinių mažumų atstovai. Lankytojai parodoje gali pamatyti ir Vilniaus pasą bei patyrinti, kaip minutes be istorinės Lietuvos sostinės skaičiaus specialus laikrodžis „Mes be Vilniaus nenurimsim“.

Įdomu ir tai, kad parodos rengėjai pristato dar nematytą pirminį Juozo Zikaro skulptūros „Laisvė“ projektą – originalus ir brangus sumanymas tada liko tik gipso formoje, o Kauną pa-

puošė visai kita skulptūra. Parodoje galima apžiūrėti ir aukščiausius valstybės apdovanojimus, taip pat ekrane rodomi archyviniai vaizdo kadrai iš 1925, 1928 ir 1930 metų valstybės švenčių.

To meto iškilimų mastą liudija nuotraukose užfiksuotos dalyvių minios su vėliavomis, tribūnose ugingas kalbas sakę prezidentai, Vyriausybės ar Seimo nariai, taip pat kariniai parada. Švenčių organizavimu užsiimdavo daugybė žmonių, ypač pedagogai, įvairių visuomeninių organizacijų nariai. Visuomenės atstovai tada galėjo patys pasiūlyti švenčių programos idėjas, ir į renginių organizavimą įtraukdavo tautinės mažumos, taip pat inteligentai, bažnyčios atstovai, studentai ir moksleiviai.

Parodos rengėjai teigia, kad to meto valstybės ir tautos šventės pasitarimo tautinės propagandos sklaidai – per šventes būdavo atidengiami paminklai, atidaromos įvairios įstaigos, o iš tribūnų sakomos kalbos padėjo valdžios atstovams sukurti pageidaujamas kultūrinės ir istorinės atminties interpretacijas. To meto šventės lyg pasjanso kortos buvo dėliojamos atsižvelgiant į vidaus ir tarptautinę padėtį, politines ir ideologines valdančiojo elito pažiūras, didžiausius valstybės laimėjimus ir siekius.

„Rengėjai tikisi, kad ši paroda padės suvokti, kad šventėse reikia ne tik dalyvauti, bet ir prisidėti jas rengiant savo mieste, bendruomenėje ar su bendraminčiais. Gal pavadinimas 'valstybinė šventė' sukuria tam tikrą barjerą ir valdiško reguliavimo pojūtį, tačiau nuotraukose ir videofilmuose užfiksuotos dalyvių emocijos leidžia teigti, kad net ir oficialūs minėjimai vienija žmones, padeda atsiskleisti kūrybiškumui, skatina domėtis šalies istorija, suprasti ją ir didžiuotis savo tėvyne“, – rašoma parodos pristatyme.

„Manau, kad mus pavyko pateikti plačiau to meto švenčių apžvalgą, rasti įdomių eksponatų. Nors ir kaip galvotume apie tarpukario Lietuvą ir ją vertintume, bet talento, noro ir pastangų kalbėti su tauta bei gauti jos palaikymą to meto valdžios atstovams tikrai netrūko“, – sakė parodos kuratorė.

Išpūdingą parodą su retais eksponatais Istorinėje Prezidentūroje galima apžiūrėti iki ateinančių metų vasario 1-osios. Apžiūrėti ją tikrai verta, pasitinkant mūsų atkurtos valstybės 100-metį ir planuojant, kaip kuo išpūdingiau jį paminėti.

A † A VYTAS S. JURJONAS

Mirė 2016 m. rugpjūčio 12 d., sulaukęs 37 metų.
Gyveno Čikagoje.

Nuliūdę liko: tėvai Stasys ir Irena (Skiriūtė) Jurjonai, sesuo Birutė Jurjonaitė, močiutė Regina Skirienė, dėdė Edmundas Jurjonas su žmona Rože, dėdė Algirdas Jurjonas, dėdė Ričardas Skirius, pusbroliai Andrius ir Matas Jurjonai, kiti giminės, draugai bei pažįstami.

A. a. Vytas bus pašarvotas penktadienį, rugpjūčio 19 d. Conboy's Westchester Funeral Home, 10501 W. Cermak Road, Westchester, nuo 4 val. p. p. iki 8 val. vakaro.

Mišios už velionį bus aukojamos šeštadienį, rugpjūčio 20 d. 9 val. ryto Švč. Mergelės Marijos Nekalto prasidėjimo bažnyčioje, 2745 W. 44th Street, Chicago, IL. Po Mišių a. a. Vytas bus palaidotas Šv. Kazimiero kapinėse.

Vietoj gėlių šeima prašo aukoti University of Illinois College of Law Scholarship Fund www.law.illinois.edu/giving/make-a-gift.

Kviečiame visus artimuosius, draugus bei pažįstamus dalyvauti laidotuvėse.

Nuliūdusi šeima

Laid. direk. Brian Kuratko, tel. 708-609-5585 arba
www.convoywestchesterfh.com

Dzūkijoje Žolinės vadinamos Kopūstine ir simbolizuoja atsiveikinimą su želmenimis bei gėlėmis.

Gavai gera – padėkok

Atkelta iš 3 psl.

Senovinės Žolinės puokštės buvo pailgos – kaip augalai stiebiasi į dangų, taip ir puokštėse buvo norėta tai pabrėžti.

Pagrindinis puokštės kompozicinis augalas senovėje buvo diamedis. Tačiau, nepaisant visų jo nuostabiųjų savybių – netgi gydomųjų, bet dėl savo dekoratyvumo stokos, XX amžiaus pradžioje jį pakeitė paprastas kietis, o kai kuriose vietovėse, ištvirtino pelynas.

Be pelyno ar kurio kito augalo buvo naudojamos margaspalvės ir ryškiažiedės darželių gėlės. Jomis apgobdavo tą centrinį puokštės augalą ir kad puokštelė būtų stabilesnė, tvirtesnė, ją sutvirtindavo siūlu. Beje, tas siūlas turėjęs būti tik lininis.

Žinoma, šią puokštę taip pat bažnyčioje šventindavo. Parnešus namo, užkišdavo už švento paveikslėlio ar tiesiog matomiausioje ir pagarbiausioje vietoje už trobos balkio. Tai buvo namų apsaugos priemonė. Ir nuo ne-

laimių, bet, svarbiausia, nuo gaisrų. Sakyta, kad jeigu bažnyčioje būsi be puokštės – būtinai nepastebimai tau į delną išspraus velnias savo uodegos galą. O su velnio uodega rankoje didelės sėkmės labai tikėtis nereikėtų.

Žinoma, kiekvienas regionas Žolinę švėsdavo vis kitaip. Ji įmantresnė buvusi Žemaitijoje, nors negalima pasakyti, jog ji menkiau būtų buvusi švenčiama Suvalkijoje ar Aukštaitijoje.

Dabar patys garsiausi Žolinės atlidai – kas negirdėjęs atlidų Pivašiūnuose (Alytaus raj.)? Žolinė didingai švenčiama ir Kabeliuose (Varėnos raj.), Krekenavoje (Panevėžio raj.), Pažaislyje (Kaunas), Rumšiškėse, Šimonyse (Kupiškio raj.), Panemunyje (Rokiškio raj.), Surdegyje (Anykščių raj.), Zarasuose, Gelgaudiškyje (Šakių raj.), Pašaltuonyje (Jurbarko raj.), Veliuonoje (Jurbarko raj.).

Parengė Vitalius Zaikauskas

SKAUSMO GYDYMAS

DR. RENATA VARIAKOJYTĖ
SKAUSMO GYDYMO SPECIALISTĖ
7600 W. College Drive
Palos Heights, IL 60463
Tel. 708-361-5550
Nugaros, kaklo, galvos, sąnarių bei kitų skausmų gydymas

VIDAUS LIGOS

EDMUNDAS VIŽINAS, M.D., S.C.
VIDAUS LIGŲ GYDYTOJAS
Kalbame lietuviškai
6918 W. Archer Ave. St. 5 ir 6
Chicago, IL 60638
Tel. 773-229-9965
Valandos susitarus

AKIŲ LIGOS

DR. ŽIBUTĖ ZAPARACKAS
DR. PAUL KNEPPER
Akių ligos – chirurgija
150 E. Huron, Suite 1000
Chicago, IL 60611
Valandos susitarus
Tel. 312-337-1285

ARAS ŽLIOBA, M.D.
AKIŲ LIGOS – CHIRURGIJA
219 N. Hammes Avenue
Joliet, IL 60435
Tel. 815-741-3220

DANTŲ GYDYTOJAI

DR. JOVITA KERELIS
DANTŲ GYDYTOJA
9525 S. 79 th Ave., Hickory Hills, IL
Tel. 708-598-8101

EUGENE C. DECKER, DDS, P.C.
DANTŲ GYDYTOJAS
Lietuviams sutvarkys dantis už prieinamą kainą
Susitarimui kalbėti angliškai arba lietuviškai
4647 W 103 St, Oak Lawn, IL
Tel. 708-422-8260

PAS MUS IR APLINK MUS

■ **Švč. Mergelės Marijos Nekaltojo Prasidėjimo** bažnyčioje (2745 W. 44th St., Chicago, IL) rugpjūčio 21 d. 10 val. r. švęsime 21-mąjį eilinį metų sekmadienį. Eucharistijos šventimą atnašaus kunigas Gediminas Keršys. Primename, kad ketvirtadieniais 8:30 val. r. taip pat vyksta lietuviškos šv. Mišios.

■ **Rugpjūčio 28 d., sekmadienį, 12 val. p. p.** Pasaulio lietuvių centre (14911 127th St., Lemont, IL 60439) vyks PLC lauko gegužinė. Renginyje skambės muzika, vyks loterija, bus pardavinėjami šalti gėrimai bei lietuviški užkandžiai. Veiks lietuviška mugė. Daugiau informacijos paskambinus tel. 630-257-8787. Visi labai laukiami!

■ **Rugsėjo 9 d., penktadienį, 7:30 val. v.** „Sielos“ galerijoje (14911 127th St., Lemont, IL 60439) vyks Mariaus Jampolskio monospektaklis: „Dukrai ir sūnui. Tėtis“. Bilietus galite nusipirkti „Old Vilnius“, „Lithuania Plaza“ arba prie durų. Taip pat bilietus galima užsisakyti paskambinus tel. 630-291-0097 (Asta).

■ **Rugsėjo 10 d., šeštadienį, 7 val. v. „Sielos“** galerijoje (14911 127th St., Lemont, IL 60439) jūsų laukia teminis vakaras: „Langas į Nijolės Oželytės gyvenimo momentus“. Po renginio galėsite įsigyti N. Oželytės poezijos knygelę. Bus meninė programa ir vaišės. Taip pat susitikimas su N. Oželyte vyks ir sekmadienį po šv. Mišių. Pradžią 12 val. p. p. Visi laukiami „Sielos“ galerijoje. Daugiau informacijos paskambinus tel. 630-291-0097 (Asta Zimkienė).

■ **Rugsėjo 10 d., šeštadienį, 7 val. v. visus** kviečiame į Irūnos ir Mariaus Jampolskio nuotaikingą pasirodymą „Viskas baigta“. Pasirodymas vyks „Bunkeryje“ (Willowbrook Ballroom, 8900 S. Archer Ave., Willow Springs, IL 60480). Daugiau informacijos paskambinus tel. 708-668-6214.

■ **Rugsėjo 17 d., šeštadienį, 8 val. v. Lietuvių** parapijos didžiojoje salėje (3855 Evans St., Los Angeles, CA 20027) vyks Irūnos bei Mariaus Jampolskio nuotaikingas pasirodymas „Viskas baigta“. Daugiau informacijos el. paštu: richardshow@yahoo.com arba paskambinus tel. 323-360-7786 (Ričardas).

■ **Rugsėjo 24 d., šeštadienį, 7 val. v. Lietuvių** dailės muziejaus salėje (14911 127th St., Lemont, IL 60439) vyks monospektaklis pagal M. Ravenhillo pjesę: „Produktas“. Spektaklio aktorius – Igoris Reklaitis, režisierius – Tomas Jašinskas. Bilietus galite nusipirkti LDM galerijoje „Siela“, kavinėse „Senasis Vilnius“, „Smilga“ arba užsisakyti vietas palikus žinutę tel. 630-291-0097.

Galerija „Siela“ 2016–2017 metų sezoną atidaro jungtine dailininkų paroda spalio 1 d., šeštadienį, 7 val. v. Galerija įsikūrusi Lietuvių dailės muziejuje Pasaulio lietuvių centre Lemonte.

Dainiaus Labučio nuotr.

Suniokotas visame pasaulyje išgarsėjęs grafitis

Labiausiai Vilnių išgarsinęs grafitis – sunaikintas. Apie tai socialiniuose tinkluose paskelbė restorano, ant kurio sienos jis buvo nupieštas, savininkai. Ant užkandinės „Keulė Rūkė“ nupieštas besibučiuojančius Rusijos prezidentą Vladimirą Putiną ir respublikonų kandidatą į JAV prezidentus Donald Trump kažkas užpaisė baltais dažais. „Nemanome, kad tai tiesiog vandalizmas – tai yra terorizuojanti ataka prieš žodžio laisvę Lietuvoje. Šios atakos tikslas yra priminti mums, laisvojo pasaulio žmonėms, kad mūsų visuomenėje vis dar aktyvūs autoritarizmo advokatai. Tuo pačiu metu esame laimingi, kad mums primena, jog laisvė nėra kažkas, ką galėtum visada laimėti, tai yra nuolatinė kova. Priimame iššūkį be baimės – mes ir toliau ginsime žodžio laisvę, Vilniaus laisvę ir Lietuvos laisvę. Pažadame atnaujinti šį meno kūrinį, kuris visame pasaulyje tapo laisvės ir nepaklusnumo simboliu“. Paklaustas, kas galėjo imtis tokių veiksmų, vienas užkandinės savininkų Dominykas Čekauskas sakė nenorintis spekuliuoti. „Veikiausiai tai buvo kažkas iš konservatyviai nusiteikusių žmonių – ar kokie nors D. Trump, ar V. Putino, ar krikščionių, ar antigėjų, ar dar kokie kiti palaikytojai, bet tai sakyti būtų spekuliacija“, – kalbėjo vienas iš savininkų. Jo teigimu, grafiti visą laiką filmuoja vaizdo kamera, tad peržiūrėjus gautus įrašus bus aiškiau, kas galėjo jį uždažyti.

Kol kas dėl šio įvykio į policiją nesikreipta, tačiau artimiausiu metu tai bus padaryta. Patį piešinį planuojama atnaujinti iki mėnesio pabaigos. Prie Vilniaus Halės turgaus esančios užkandinės siena garsių politikų bučinių buvo papuošta šių metų gegužę. Netrukus jį dėmesį atkreipė didžiausios pasaulio žiniasklaidos priemonės.